

[Døcker.]

gerne og gør alt muligt for at udrydde dem, men trods det har vi mange af dem.

Men i det hele taget — og det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem (M. C. Jensen), der har stillet Ændringsforslag Nr. 8 — tager Jagtlove nu til Dags betydeligt større Hensyn til Fredning. Det ærede Medlem nævnte, at de tidligere Jagtlove havde længere Jagttid. Det er rigtigt. Men man har jo netop indset, at man derved indskrænkede Antallet af Individuer i betænkelig Grad, og hvis man vilde følge det ærede Medlem, der talte saa ivrigt for Fiskernes Ret til at skyde i længere Tid, end de fremtidig maa efter Loven, til at bruge de store Geværer og til at bruge Motorbaade ved Jagten, vilde det sikkert ikke vare længe, inden Udbyttet af denne Jagt vilde blive saare ringe, og Antallet af Individuer af jagtbart Vildt vilde indskrænkes overordentlig meget.

H. C. Andersen: Jeg vil til den ærede Ordførers sidste Bemærkning kun sige, at efter min Mening vil det ikke vare meget længe, før vi kommer til at have Opmærksomheden henvendt paa en saa køn Fugl som Husskaden, der efterhaanden er stærkt paa Retur.

M. C. Jensen: Jeg har en lille Bemærkning til den ærede Ordfører. Han sagde i sin første Tale, at han mente ikke, Skarven gjorde nogen væsentlig Skade. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det er ikke ret mange Aar siden, der af Staten var udsat Præmie for Udryddelse af Skarven; man var ganske klar over, at den Fugl gjorde umaadelig stor Skade paa Fiskeyngelen.

Den ærede Ordfører tilføjede, at Tendensen nu om Dage gaar i Retning af mere Fredning. Ja, det er rigtigt, det indrømmer jeg. Jagtlovene laver Rigsdagen, og Rigsdagen bestemmer naturligvis Fredningstiderne, og hvis man hellere vil se en Mængde af Søens Fugle en vis Tid af Aaret uden at maatte skyde dem, end at visse Dele af Befolkningen skal have Fortjeneste ved at skyde dem, saa indrømmer jeg, at Jagtloven vil komme til at se saadan ud, og Jagt paa Søen bliver forbudt. Men maa jeg erindre om, at den Deputation, der var hos Udvalget, anførte, at der baade i Holland og i Tyskland er i Tusindvis af Fuglekøjer, hvor man fanger i Hundredtusindvis af Fugle, f. Eks. Ænder. Tror man saa, det nytter noget at forbyde Søens Jægere at skyde den Smule Vildt, de kan overkomme

at skyde i det Par Vintermaaneder, Jagten er tilladt? Jeg tror det neppe.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Ministeren omtalte Fiskerne og talte i den Forbindelse om Rovdrift. Jeg ved ikke, om Ministeren mener, at Fiskerne driver Rovdrift. Jeg synes, det trænger til en nærmere Forklaring. Ministeren kom ikke rigtig ind paa, hvad han mente med Ordet „Rovdrift“ i Forbindelse med Fiskerne. Ministeren udtalte, at nu skulde jeg være varsom, for ellers blev der ingen Lov ud af det. Jeg er vist desværre — jeg siger desværre — ikke i Stand til at forhindre, at der bliver en Lov ud af det. Efter Ministerens Opfattelse var det bestaaende ringere for Fiskerne end det, de vil opnaa ved denne Lov, og Ministeren føjede til, at det havde jeg ogsaa udtalt ved Lovforslagets første Behandling. Jeg udtalte ved første Behandling, at der i det Forslag til Lov om Jagten, der her er forelagt, er betydelige Forbedringer for Fiskerne, men jeg føjede til, at de bortelimineres ved, at man kategorisk forbyder Jagt fra Motorbaad i visse Dele af Landet og i den øvrige Del af Landet to Maaneder om Aaret. Nu gad jeg nok spørge det høje Tings Medlemmer: Selv om man stiller aldrig saa gunstige Betingelser op for Søens Jægere, er der saa nogen, der kan finde ud af, hvilken Forbedring det bliver for dem, naar man forbyder dem at drive Jagt fra det eneste Sted, de har at drive Jagt fra? Jeg tager sikkert ikke fejl, naar jeg siger, at der er adskillige andre end Fiskerne, som vil finde det ganske urimeligt, at man ikke kan tilbringe en Søndag med at jage fra en Motorbaad, og jeg skulde ikke græde mange Taaer, hvis der ikke blev nogen Lov ud af dette Lovforslag, hvis det skal have den Form, som det synes at skulle have. Jeg indrømmer, at der er sket to Forbedringer. Der er sket dette, at man er kommet bort fra 50 Meters Fredningsbæltet og de 20 Kr.s Jagtkort, men saa indeholder Lovforslaget denne forringende Bestemmelse, hvorefter Jagt fra Motorbaade forbydes. Dette er det eneste, Fiskerne har at jage fra, og det forbyder man dem hele Aaret i Sundet og i den øvrige Del af Landet i 2 Maaneder efter den Tid, Jagten paa Vildtet er gaaet ind. Jeg beklager, at vi ikke har kunnet naa til Enighed paa dette Punkt — det havde ikke behøvet at have til Følge, at Loven strandede. Jeg vil tro, at hvis der havde været vist Forstaaelse og Velvillie fra den højtærede Ministers Side, vilde man